

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 613/2023
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јоновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 61/22 од 30.11.2022.године и Вишег суда у Пироту Кж1 17/23 од 10.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.06.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јоновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 61/22 од 30.11.2022.године и Вишег суда у Пироту Кж1 17/23 од 10.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 61/22 од 30.11.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца са роком проверавања у трајању од једне године.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања и комуникације са ошт.ББ, тако што је забрањено окривљеном да се приближава оштећеном, као и простору око места становања и рада оштећеног на удаљености од 50 метара или мањој, као и да не сме комуницирати са оштећеним или га узнемиравати и то у трајању од једне године од правноснажности пресуде.

Поред тога, окривљени је обавезан да плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Пироту износ од 33.000,00 динара и оштећеном ББ износ од 24.375,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 17/23 од 10.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Пироту К 61/22 од 30.11.2022.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бојан Јоновић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења произлази повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да суд у конкретном случају није могао огласити окривљеног кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1.КЗ, с обзиром да се радња извршења овог кривичног дела састоји у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, те да је потребна квалификована претња, која мора бити озбиљна и конкретна, док по налажењу браниоца окривљеног речи које је окривљени упутио оштећеном на рочишту за главну расправу не садрже јасну и недвосмислену претњу повредом или угрожавањем живота или тела оштећеног или њему блиских лица.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица и да ће се казнити новчаном казном или казном затвора до једне године. Радња извршења основног облика кривичног дела састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност пасивног субјекта која се манифестује у његовом осећају несигурности.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При том је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, по налажењу овог суда, из изреке правноснажне пресуде и то навода да је окривљени АА,„...угрозио сигурност ошт. ББ из ..., под претњом да ће напасти на његов живот или тело, на тај начин што му је у судници бр.24, у току рочишта за главну расправу у предмету П1бр.352/20, упутио претњу речима:„Видећеш ти када се заврши суђење“, након чега је оштећеном, на његово питање на шта се односе његове речи, поново ошт.упутио претњу речима: „Запамтићеш ти мене. Видећеш када се заврши суђење“, за чиме је Ивана Тошић, поступајући судија, на захтев оштећеног, у записник са расправе констатовала: „Тужилац инсистира да га тужени вређа и да му прети јер му се обратио речима видећеш ти када се заврши суђење“, након чега је оштећени изашао у ходник испред суднице, па је за њим изашао и окр., који му је у ходу, док је излазио из суднице,

поново упутио претњу тако што је кажипрстом прешао преко свог врата, алудирајући на то да ће заклати оштећеног, што је све код ошт. изазвало осећај страха и личне несигурности ...“, јасно и недвосмислено произилази да је радњом окривљеног угрожена сигурност оштећеног и то претњом нападом на његов живот и тело, због чега се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Супротно наводима браниоца окривљеног, садржина изговорених речи које је окривљени упутио оштећеном и истовремена гестикулација- прелажење кажипрстом преко свог врата, алудирајући на то да ће заклати оштећеног, а које радње су наведене у изреци правноснажне пресуде, по налажењу Врховног суда, представља упућивање озбиљне и конкретне претње оштећеном од стране окривљеног нападом на његов живот и тело, а која претња је објективно потребна да угрози сигурност оштећеног и усмерена је на то и која је, с обзиром на начин на који је упућена у згради суда, у току рочишта за главну расправу и након тога у ходнику зграде, несумњиво код оштећеног створила осећај страха, несигурности и угрожености за сопствени живот и телесни интегритет. Све то је у конкретном случају довољно за постојање кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, па су стога оцењени као неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче да нико од присутних није видео гестикулацију окривљеног описану у оптужном акту, доводи у питање казивање сведока ВВ, као и исказ оштећеног, уз сопствено виђење предметног догађаја и оцену чињеничног стања, на који начин бранилац правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, а које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд у разматрање истих није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јоновића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић